
Abstrakt (CZ)

Disertační práce *Varianta v poezii Bohumila Hrabala* zkoumá tvůrčí proces – autorem používaný po celé době jeho literární produkce – psaní ve variantách. Teoretickým předpokladem práce je představa významové “otevřenosti” v pojetí předloženém italským semiotikem Umbertoem Ecem (1932–2016), týkající se možnostem interpretace díla na základě estetické zprávy (formální konstrukce) textu. Teoretické zpracování tohoto pojetí se nachází v případové studii od Michaela Špirita (1965–), kde autor dává smyslovou uzavřenost a významovou otevřenost jednoho Hrabalova textu z 50. let do protikladu ke smyslové otevřenosti a významové uzavřenosti jeho varianty vydané v letech 60.

Prostřednictvím textové analýzy tří skupin variantních textů se v práci argumentuje vývoj procesu variování v “otevřených” textech z let 50. a v jejich významově uzavřených variant z let 60. (epos Krásná Poldi–povídka Krásná Poldi; povídky Kain a Fádni stanice–novela Ostře sledované vlaky–povídka Legenda o Kainovi), a prokazuje se opačný směr stejného procesu v textech napsaných a znovu otvíraných v letech 70 (tři “variance” Hlučné samoty).

Klíčová slova: Bohumil Hrabal, Krásná Poldi, Ostře sledované vlaky, Příliš hlučná samota, textová varianta.